

gik han over til at omtale, at efter det sidst udfomne Tabelværk for 1866 var der en bethdelig Tilbagegang i saa Henseende for alle de 3 Kjobstæder, han nævnte. Jeg skal nu ikke gjentage de Tal, han anførte, thi de ærede Medlemmer ville kunne finde dem i Tidenden Sp. 689. Naar den ærede Taler har omtalt disse to Forhold, saa er jeg overbevist om, at han med sit overordentlig klare Blik paa den Slags Forhold vil indrømme mig, at der ved de 2 Tal, den ærede Taler fremsførte, er en væsentlig Bemærkning at gjøre. Aaret 1856, som var det ene af de Aarstal, han nævnte, var det Aar, der gik umiddelbart foran Crisen, dette beider jeg meget bemærket. Dengang var der en Tilbagegang i alle Forhold, og der havde været en temmelig bethdelig og ikke altid ganske sund Stigning i Forholdene; men at regne dette Aar med uden at nævne, at 1857 var Criseaaret, er ikke saa ganske rigtigt. Nu komme vi til Aaret 1866, som den ærede Taler stillede i Modsetning til Aaret 1856; men Aaret 1866 var det nærmeste, efter at vi havde gennemgaaet en Krig. Altsaa svækkes begge disse Aarstal ved Begivenheder, hvoraf den ene fulgte lige ovenpaa det første Aarstal og den anden gik lige foran det sidstnævnte. Saaledes beider jeg, at hvad der kunde udledes af disse to Aarstal med Hensyn til Vendsyssel's Tilbagegang, maa underkastes en ny Betragtning, idet man tager disse Begivenheder med under Overveelse. Det Bekjendtskab, jeg har til Vendsyssel, er af en saadan Væsenhed, at jeg ved at sammenligne det med det øvrige Land freidig kan sige, at der finder en meget stor Fremgang Sted, en Fremgang, som jeg ikke i den Grad har lagt Mærke til i mange andre Egne af Landet. Der finder en Opdyrkning Sted efter en Maalestok, som man ikke træffer paa mange andre Steder; hele store Gaarde ere opdyrkede paa Steder, hvor der aldrig før har været Gaarde, og der er der allerede efter en meget kort Tid indviklet et bethdeligt Landbrug og en bethdelig Productionsevne. Det var navnlig disse Bemærkninger af det ærede Medlem, der opfordrede mig til at tage Ordet; jeg skal nu tillade mig nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til det Foredrag, vi nu ganske nylig hørte. Jeg skal ikke

gaae ind paa at omtale den eventuelle Trafik, der kunde ventes over Vendsyssel, i alt Fald skal jeg ikke omtale den paa første Haand, men hvad jeg derimod skal tillade mig at omtale, er alle de Hensyn for vort eget Fædrelands Bedkommende, som gjøre det rigtigt at følge det ærede Ministerium, naar det nu selv paa Grund af sin Indsigt i disse Forhold har opfordret os til at følge sig, thi det forekommer mig, at det maa være af en ikke ringe Vægt i denne Sag, at det er Ministeriets eget Forslag, der ligger for os, og at Ministeriet efter at have overveiet samtlige Landets finansielle Forhold har troet at kunne byde Rigsdagen dette Forslag. Naar den ærede sidste Taler omtalte, at Finansministeren kunde ønskes at være her tilstede, saa troer jeg, at Finansministeren har været tilstede der, hvor han skulde være tilstede i denne Sag, at nemlig hans Minde til, at Sagen kommer frem, med Hensyn til dens finansielle Stilling iforveien er indhentet, før Lovforslaget er kommen fra den ærede Indenrigsminister. Dette er for mig et ikke uvigtigt Punkt. Men nu kommer en væsentlig Omstændighed: Hvad foretog Rigsdagen selv i forrige Samling? Rigsdagen gik ind paa noget aldeles Usædvanligt; den gik ind paa at betroe Regjeringen Driften af de jydsk-syenske Baner, og naar vi have gjort dette, og altsaa selv havt Hjælpen af, hvad disse Jernbaner kunne komme til at koste, men tillige af, hvilken Fordeel der kunde invindes ved dem, saa forekommer det mig, at det maa komme i Betragtning, at har man sagt A, saa maa man ogsaa sige B, saa maa man sætte Ministeriet og ogsaa os selv istand til at udvikle Jernbanenettet saaledes, at det i Virkeligheden kan blive Landet til Gavn, at det, at Jernbanerne skulde kunne rendere sig saavidt muligt, ogsaa kan forventes. Men dette kan ikke skee, saalænge vi blive staaende ved de Stumper, som vi nu have; det er umuligt. Jeg seer ikke i den ærede Taler en Modstander af nogenformhelst Jernbanelov; jeg er overbevist om, at han efter sin hele Stilling til disse Forhold vil indrømme, at Jernbaner høre med for at komme frem i ethvert Land (A. Hage: Ogsaa til at komme tilbage!). Jeg troer ikke, at den ærede Talers Indvending, at man ogsaa kan